

Pr. 33. Folio. 13.

1761, 7.

DE
RATIONE IVRIS ROMANI
IN CONSTITVENDA TVTELA
LEGITIMA

ILLVSTRIS ICTORVM ORDINIS

CONSENSV
PRAESIDE

D. HENR. GODOFREDO BAVERO

SVPREM. CVR. PROVINCIAL. ET CONSIST.
LIPSIENS. ADV

IN AVDITORIO ICTORVM

D. I. OCTOBR. A. C. MDCCLXI

DISPVTABIT

CHRISTIANVS GVILIELMVS GOTTHILF

IAENICKE

CYGN. MISN

L I P S I A E
EX OFFICINA LANGENHEIMIA

17. 23. 17

D E

RATIONE IVRIS ROMANI

IN CONSTITVENDA TVTELLA

LEGITIMA

ALIVSIBI ICTORVM ORDINIS

CONSENSU

F R A T R I D E

D. HENR. GODFREDO BAVARO

V. R. P. E. C. R. P. R. O. V. I. C. I. A. L. I. E. T. N. O. M. I. N. I. E.

IN AUSTRIA

IN AUSTRIA ICTORVM

IN AUSTRIA

DISP. LABIT

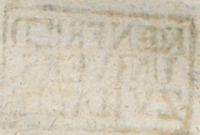
CHRISTIANVS GUILIELMVS GOTTHILF

Y. A. N. I. C. I. E.

LEX. M. I. N. I. S.

L. I. P. S. I. A. E.

IN OFFICINA LITHOGRAPHICA

Handwritten scribbles or initials on the right margin.

§. I.

Nouimus tutelam a PAVLO in *l. i. d. tutel.* Tutelae speciatimque legitimae definitio.
per vim ac potestatem in capite libero iure ciuili datam ac permissam eo animo definiri, vt appareat differentia inter genera tutelarum, vt intelligatur, alias ex ipsa lege descendere, alias ex alio fonte proximo, permittente ciuili lege, esse repetendas. Illas nemo ignorat legitimas dici propterea, quod legi innituntur. Ex quo per se patet, tutelas legitimas sine legis dispositione nullas esse, patetque, hoc potissimum intuitu ad varia, quibus obligamur, iura esse respiciendum.

§. II.

Cum enim ex ipsa natura pateat, pupillaris aetatis, Legitima tutela nulli generi est incognita, quod secus in tutela testamentaria.
quae suis ipsa commodis parum consulit, ab iis habendam esse rationem, quibus incumbit, saluti publicae prospicere, id est principibus, et, penes quos est ius legum ferendarum, quis quaeso existimet, vllum ius extare,

tare, in quo sibi caput aliquod legitima tutela haud vindicet. Estque profecto hoc tutelae genus nulli genti incognitum. Testamentariam, quam ex iure XII. Tabb. scimus descendere, nemo propugnabit, omnibus aliis gentibus, antequam vniuersum fere habitabilem orbem peruagatum fuerit Ius Romanum, fuisse cognitam? Siquidem ipsa ex testamento succedendi ratio, etsi publicae tranquillitati, aequitati, et prudentiae egregie inseruiat, ipsis naturae praeceptis omnino sit consentanea, dubitatur. Vnde apud veteres Germanos, quorum consuetudines, a diligentiori prudentiae studio alienae, ad ipsam naturam humanam videntur compositae, *heredes successoresque testante TACITO sui cuique liberi, et nullum testamentum.* Nec puto dativae tutelae, non deficiente legitima, inter gentes maxime ex natura viuentes multum fuisse tribuendum.

§. III.

Ius Roman. in constituenda tutela legitima imprimis ad successionis commodam respicit.

Etsi vero legitimam tutelam nulli genti fuisse incognitam statuo, minime consequitur, eam inter omnes gentes eandem fuisse. Ius Romanum, quia *secundum naturam*, seu aequitatem, est, *commoda cuiusque rei eum sequi, quem sequuntur incommoda, l. 10. D. d. R. I. quo tutela redeat, eo hereditatem peruenire voluit. l. 73. D. eod.* Ex quo verborum in *cit. l. 73.* ordine quum nemo facile collegerit, hanc fuisse mentem SCAEVOLAE, vt innueret, succedendi iura secundum ordinem in suscipiendâ legitima tutela obseruandum Iure Romano fuisse collata, lubentissime CUIACIO, HOTOMANNO, aliisque

aliisque a GODOFREDO in *Commentario* ad nostram *l. 73. pr. citatis*, hoc sibi velle hanc regulam concedimus, vt appareat, onus tutelae sequi successione commodum, adeoque sic potius, et naturae rei conuenientius dicendum fuisse: eo tutelam redire, quo hereditas perueniat, quod ipsum subiecta a SCAEVOLA exceptio, *nisi cum foeminae heredes intercedunt*, confirmat.

§. IV.

Idque, quod hoc loco in genere ICTUS dicit, va- Eiusdem argu-
menti con-
tinuatio.
riis exemplis magis confirmat Imperator IVSTINIANVS in Tit. XV. et XVII. seqq. *Institutt. Lib. 1. diserte* que probat VLPPIANVS in *l. 1. pr. D. d. Legit. tutor.* addita alia ratione: *vt, qui sperarent hanc successionem, iidem tuerentur bona, ne dilapidarentur.* Quo ipso, magisque iis, quae in *l. 1. D. vbi pup. educ. vel morar. deb.* continentur, VLPPIANVS videtur contradicere MARCIANO in *l. 14. D. d. testam. tut.* ex qua intelligimus, personae, non rei, tutorem dari. Scilicet ex *cit. l. 1. ac tot. tit. vbi pup. educ. vel mor. deb.* apparet, saepius euenire, vt pupillus tutori legitimo educandus haud credatur, sed apud alium versetur, quod etiam apud Graecos obtinuisse, ex adducta CHARONDAE et SOLONIS lege obseruat PUFFENDORFFIUS in *Iur. Nat. et Gent. Lib. IV. Cap. IV. §. 15.* Quae si cum *cit. l. 14. d. test. tut.* conferas, manifesta videtur contradictio.

§. V.

Tutor personae datur potius, quam bonis, esse secundum succedendi ordinem a lege vocatur.

At enimvero nihil impedit, nec cessat officium tutelae, etsi tutor ipse sua opera pupilli educationi non inferuiat. Nec admitto, hanc esse MARCIANI sententiam, ut potius hoc tantum innuat, tutori incumbere potissimum, ut curam habeat pupilli, quo alimenta ei, et educatio, dignitati modoque patrimonii conformis, decernantur. Quae omnia ab ipso tutore, an ab alio illius nomine, sic fiant, ut ipse modum rationemque aut solus, aut, consulto Praetore, constituat, nihil interest. Est igitur verissimum, ius Romanum, quibus successionis commoda largiatur, eosdem ad tutelam vocare suscipiendam, modo non foeminae debeat successio, quia *tutela publicum est munus, adeoque masculorum, l. fin. D. d. tutel.* Et haec suscipiendae legitimae tutelae ratio plane nullam antiquo iure Romano agnoscit exceptionem.

§. VI.

Iure nouo accessit aliud tutelae legitimae fundamentum, id est amor praesumptus.

Accessit recentiori tempore aliud legitimae tutelae fundamentum, id est amoris praesumptio. Quod ipsum tamen successionis commodo usque ad Iustiniani tempora fuit posthabitu. Matri quippe, ob adductam rationem, iure Codicis ex *l. 2. C. quand. mul. tut. offic. fung. pot.* deficientibus testamentariis, aliisque legitimis tutoribus, ex *Nov. 118. cap. 5.* vero statim post testamentarios, renunciandi secundis nuptiis et SCRITO Velleiano tutela relinquatur, etsi sit munus virile. Idemque priuilegium

uilegium IVSTINIANVS auiae aliisque adscendentibus secundum gradus proximitatem, concessit.

§. VII.

Qua occasione, existimo, contradicendum esse SCHILTERO, qui in *Exercit. ad Pand. XXXVII. th. 48. verb: vi successio* affirmat, mutatam esse a IVSTINIANO in *Novell. us. cap. 5.* constituendae tutelae maternae rationem. Hunc videlicet matri tutelam, quae ipsi antea ex amoris maternique affectus concessa fuerit praesumptione, propter successiois emolumentum detulisse, ex eaque causa auiam quoque, deficiente matre, ad eam admisisse. Cui equidem sententiae propterea haud subscribo, quod, matris et auiae intuitu, tutelae liberorum nepotumue gestio non muneris, quum volentes quidem admittantur, non vero inuitae coerceantur, sed beneficii potius locum obtinet. Quae quum ita sint, quis crediderit, propterea, quod successiois commodo ex constitutione IVSTINIANI mater, et, hac deficiente, auia fruuntur, iisdem quoque commodum tutelae fuisse concedendum.

§. VIII.

Id vero ex verbis *cit. cap. 5.* apparere non inficior, licet propter naturalis amoris praesumptionem adscendentes, et in his diserte matrem et auiam, ad liberorum tutelam IVSTINIANVS admiserit, has eum secundum gradus proximitatem admisisse, absque dubio, quia mater diligentius, quam auia et remotiores adscendentes, liberorum commodis inferuiri credenda est. Quam ob

*Quod iure
Nou. non est
mutatum.*

*Probat, ma-
tri potius tu-
telam libero-
rum legiti-
mam, quam
ano paterno
esse tribuen-
dam.*

ob causam cum BERGERO in *Oecon. Iur. Lib. I. Tit. IV. §. 4.* et SCHILTERO in *Exercit. ad Pand. XXXVII. th. 59.* contra CARPZOVIVM P. II. C. XI. def. 13. propugno, matri potius, quam auo paterno, tutelam liberorum suorum, donec a nuptiis recens incundis abstinere, esse concedendam. Minimeque CARPZOVIO ANTON. FABER in *Cod. Lib. V. Tit. XVII.* ad quem iste, prout in singulis fere solet lineis, prouocat, ad stipulatur. Scilicet FABER hoc tantum defendit, si pater cum liberis suis in patria potestate sui patris constitutus decefferit, nepotes in patria potestate aui constitutos non subire tutelam maternam. Quod lubentissime largior, non immemor canonis iuris Ciuilis, nondum soluta patria potestate, exulare potestatem tutoris, quae videlicet hominem sui iuris ipsa essentia sua supponit. Quod vero his FABRI rationibus, quae rem plane diuersam ferunt, permotus CARPZOVIVS existimat, tutelae administrationem non matri petenti, verum auo potius paterno esse tribuendam, eo magis miror, quod hodie rarissime contingere solet, vt liberi, nondum soluta per separatam oeconomiam patria potestate, nuptias contrahant. Suppono, liberos, mortuo patre, sui iuris esse factos, nec in aui patria potestate existere, et, hoc supposito, matri propter gradus proximitatem, indeque prouenientem fortiorem amoris naturalis praesumptionem, tutelam liberorum, non auo paterno, concedendam esse existimo.

ULB Halle
007 114 605

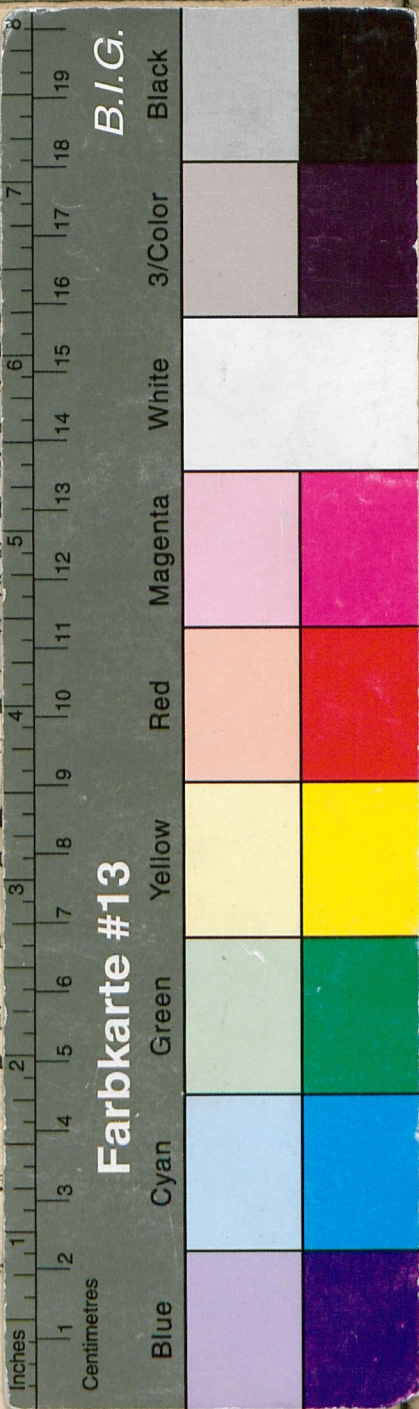
3

NO 18

B.I.G.

Farbkarte #13

Br. 33. Fy. 13.

1761, 7.

DE
RATIONE IVRIS ROMANI
IN CONSTITVENDA TVTELA

LEGITIMA
ILLVSTRIS ICTORVM ORDINIS
CONSENSV
P R A E S I D E

D. HENR. GODOFREDO BAVERO

SVPREM. CVR. PROVINCIAL. ET CONSIST.
LIPSIENS. ADV

IN AVDITORIO ICTORVM

D. I. OCTOBR. A. C. MDCCLXI

DISPVTABIT

CHRISTIANVS GVILIELMVS GOTTHILF
IAENICKE

CYGN. MISN

J. 247

L I P S I A E
EX OFFICINA LANGENHEIMIA

